

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 362
van **ELS ROBEYNS**
datum: 5 december 2016

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Honden- en kattenhandel - Garantiecertificaat

In de beleidsnota Dierenwelzijn 2014-2019 staat dat het garantiecertificaat voor de verkoop van pups en kittens zal worden herzien en dat een betere bescherming van de kopers en dus de dieren gegarandeerd zal worden. Terecht, aangezien blijkt dat een groot aantal klachten met betrekking tot dierenwelzijn te maken heeft met de bepalingen en de toepassing van het garantiecertificaat.

Het garantiecertificaat is het document dat als bijlage XI bij het koninklijk besluit van 27 april 2007 is aangehecht en dat verwijst naar artikel 30 van het betreffende koninklijk besluit. Bij verkoop van een hond of een kat is de verkoper verplicht om een garantiecertificaat af te leveren. In het garantiecertificaat is onder meer sprake van een garantietermijn van tien dagen.

Die opgenomen garantietermijn is in strijd met de garantiewetgeving. Die wetgeving bepaalt immers dat voor consumptiegoederen de garantietermijn twee jaar bedraagt en begint te lopen vanaf de levering. Dieren worden in het kader van de garantiewetgeving als consumptiegoederen beschouwd. Vandaar dat bij verkoop van dieren ook de garantietermijn van twee jaar gerespecteerd zou moeten worden.

Vooraf malafide verkopers maken gretig gebruik van de mogelijkheid om geen garantie van twee jaar maar slechts een garantie van tien dagen te moeten geven.

Ik verwijs naar de beleidsnota 2014-2019 en naar een radio-interview van 7 juni 2016 waarin de minister het probleem van het 'garantiecertificaat' erkende en waarin hij zich engageerde om er voor het einde van het jaar iets aan te doen.

1. Welke concrete acties werden tot op heden ondernomen om het 'garantiecertificaat' te herzien?
2. Zal de minister de beloofde herziening voor het einde van het jaar kunnen realiseren?
3. Welke actoren worden bij het herzieningsproces betrokken?
4. Achten de minister het nog nodig dat een garantiecertificaat overhandigd wordt terwijl het consumentenrecht in elk geval van toepassing is wanneer de verkoper handelt in het kader van zijn beroep en de koper een privépersoon betreft?
5. Hoeveel klachten werden de voorbije vijf jaar ingediend met betrekking tot het gebruik/misbruik van het 'garantiecertificaat' en welk gevolg werd er aan verleend?

BEN WEYTS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

ANTWOORD

op vraag nr. 362 van 5 december 2016

van **ELS ROBEYNS**

- 1-2. De herziening van de garantie maakt deel uit van de evaluatie van de erkenningsvoorwaarden voor honden- en kattenkwekerijen, dierenhandelszaken, pensions en asielen en de voorwaarden voor de verhandeling van dieren. De Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn heeft hiervoor een werkgroep opgericht die zoals aangekondigd zijn werkzaamheden in het najaar van 2016 is gestart. Zoals reeds eerder aangegeven bepaalt de Raad zijn eigen agenda zodat ik geen verdere timing kan geven.
3. In de werkgroep van de Raad voor dierenwelzijn zijn de dierenartsen, dierenasielen, hondenkwekers, dierenbeschermingsverenigingen en wetenschappers vertegenwoordigd.
4. De praktijk leert dat het consumentenrecht in geval van handel in levende dieren heel wat discussies oplevert. Er ontbreekt immers een kader dat bepaalt in welke gevallen er logischerwijze van uitgegaan kan worden dat de aandoening reeds aanwezig was op het moment van aankoop. Het garantiecertificaat kan hierin zeker een meerwaarde bieden.
5. Klachten over de garantie worden niet apart geregistreerd, maar dit aantal is beperkt.